

[Grethe Philip.]

hr. Svend Andersen (Rosk.a.) her for nylig, at man i fremskridtspartiet mener, at den støtte, der skal gives til u-landsarbejde, bortset fra disse enkelte bevillinger i katastrofesituationer, det må være noget, der skal gives individuelt af enkeltpersoner efter hver enkeltens egen opfattelse, men ikke noget, staten skal tage sig af. Det er netop det centrale i forskellen på vores holdning, at vi i det radikale venstre igennem årene har hævdet og stadig væk hævder, at Danmark som et af verdens mest velstående lande også som stat har en forpligtelse til at yde betydelige beløb til udviklingslandene. Der er altså dér en klar forskel i vores opfattelse.

Når hr. Arentoft spørger, om jeg da mener, det var forkert, at fremskridtspartiet i sin tid stemte for denne bevilling på et par millioner kroner til det katastrofe- og tørkeramte Somalia, så vil jeg sige: nej, det var det vel ikke, men det var i høj grad inkonsekvent, for det er da inkonsekvent, at man støtter nogle mennesker, der er kommet ud i en tørke- og sultkatastrofesituation, men man ikke vil gå ind i et arbejde, der forebygger, at den situation opstår. Det er jo ikke nogen ukendt diskussion, når man drøfter u-landsspørgsmål og hjælpen til u-lande, at man i virkeligheden må sige, at det kan i visse situationer være højst betænkeligt at gribe ind og modvirke naturens egen orden, hvis man ikke på anden måde sætter ind og sørger for, at der i de pågældende områder er det nødvendige ernæringsgrundlag. Jeg kan blot minde om, at der i Somalia er en spædbørnsdødelighed på 20-25 pct., og jeg kan vanskeligt forestille mig andet, end at den vil sættes væsentligt i vejret, hvis ernæringsgrundlaget sættes ned, fordi man ikke får en større produktion, men derimod en større befolkning, end man ville have haft, hvis man lod naturkatastroferne få de virkninger, de hidtil har haft.

Jeg vil gerne tage et par enkelte af ændringsforslagene op, som jeg ikke fik kommenteret i mit første indlæg. Flere af dem er kommet på et ret sent tidspunkt. Det drejer sig om et ændringsforslag fra regeringens side om et øget tilskud til tre internationale organisationer eller i hvert fald organisationer med internationalt sigte: Foreningen Norden, FN-forbundet og Europabevægelsen. Vi er enige i, at disse organisationer har

behov for et større tilskud, men vi har bemærket, at den procent, hvormed man lader tilskuddene til disse tre organisationer stige, er ganske overordentlig forskellig. Vi kan ved afstemningen stemme ja til den øgede bevilling til FN-forbundet, men vi agter, bortset fra et par enkelte medlemmer af vor gruppe, at stemme nej til en så voldsom forøgelse, som der her er tale om, til de to organisationer Foreningen Norden og Europabevægelsen. Der ligger som sagt ikke deri noget om, at vi ikke vil være med til en vis forhøjelse, det drøfter vi gerne senere, men så store forhøjelser på et så spinkelt grundlag — og jeg vil sige specielt for Europabevægelsen meget spinkelt grundlag — som der har været forelagt for os i finansudvalget, kan vi ikke i dag være med til.

Regeringen har her i dag iblandt de ændringsforslag, der har ligget på bordet nu til sidst, foreslået, at der skal indføres en sukkerafgift. Vi agter ved afstemningen at undlade at stemme på dette punkt. Vi er principielt positive over for, at man belægger sukker med en afgift, men vi vil tage forbehold. Vi vil se på den tekniske og administrative udformning, og det er det, vi giver udtryk for ved, at vi ved afstemningen vil undlade at stemme.

Regeringen har i øvrigt fremlagt en række andre forslag, som går ud på, bortset fra nogle ændrede skøn, at man vil slutte sig til forskellige besparelsesforslag, der har været fremme fra anden side, også fra de forligspartier, hvortil det radikale venstre hører. Vi ser i det radikale venstre med stor glæde på, at man i regeringspartiet har indset, at det er nødvendigt at gå hårdere frem med nedskæringer af det offentlige udgifter. Jeg har tidligere sagt, at det, der for os var afgørende, navnlig var, hvordan disse offentlige udgifter ville udvikle sig i de kommende år, og vi er som sagt meget glade for, at regeringspartiet også er klar over denne alvorlige problemstilling og nu her på dette sene tidspunkt har foretaget nogle korrektioner.

Specielt om støtten til familier med børn, som jo har været et af de meget ømme punkter i debatten, må jeg sige, at vi har ment, at der skulle en større begrænsning til på det område, end regeringspartiet nu er indforstået med, men vi er glade for, at regeringspartiet vil foretage visse omlægninger på det punkt, og vi er indstillet på at